

عنوان مقاله:

فناوری نوآورانه و تحریک پایداری زیست محیطی در تجارت بین المللی: فرصت ها و چالش ها بر اساس مدل خودسازماندهی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم، مهندسی و فن آوری های نو (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فریبا چمبیطانی - دانشجوی دکتری کارآفرینی بین الملل، دانشکده ی مدیریت و اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز، تهران، ایران

جمشید عدالتیان - استادیار گروه مدیریت، دانشکده ی مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه با پویایی، متغیر و متلاطم تر شدن محیط رقابتی، تغییرات تکنولوژیکی هم، به نسبت این روند سرعت بیشتری گرفته است. علاقه صنعت و تجارت بین الملل به استفاده موثر از فناوری های نو آورانه در یک محیط رقابتی، با اهمیت روزافزون در حال افزایش است. در چنین شرایطی، به طور گسترده پذیرفته شده است که استراتژی های رقابتی دولت ها به طور فزاینده ای به تکنولوژی محور تبدیل شده اند. به منظور دستیابی به چنین استراتژی های رقابتی، دولت ها بیش از پیش به فناوری های نوآورانه و پایدار وابسته هستند که می توانند به آنها کمک کنند تا فرصت های جدید ایجاد شده توسط تغییرات تکنولوژیکی در این زمینه را تصرف کنند و این فرصت ها را بیش از پیش به ارزش مبدل سازند. این مقاله به شیوه ی مروری و تحلیلی بر اساس تئوری خودسازماندهی، مدل فناوری نو آورانه را در عین احترام به جامعه و اجتناب از اقداماتی که به کره زمین آسیب می رسانند تدوین می کند. خود سازماندهی در فناوری را می توان از طریق مکانیسم های مختلفی از جمله تعاملات محلی، حلقه های بازخورد و رفتارهای انطباقی به دست آورد. با این حال، خودسازماندهی در فناوری نیز چالش ها و محدودیت هایی را ایجاد می کند. در ادامه مقاله با مثالهایی از قطعی سازی و همرفت، به بررسی مفاهیم و اصول آن می پردازیم.

کلمات کلیدی:

خودسازماندهی، نوآوری فناورانه، تجارت بین المللی، پایداری زیست محیطی، فرصت ها و چالش ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2049785>

